

Liturgický program od 8. augusta 2011 –do 14. augusta 2011

Deň	Čas a miesto	Úmysel
Pondelok 8.8.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	+ Ján
Utorok 9.8.	Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	+ Andrej, Alžbeta, Irena, Michal rod. Timočková
Streda 10.8.	Vyšná Rybnica 8.00 - sv. liturgia	* Karolína
Štvrtok 11.8.	Vyšná Rybnica 17.00 sv. liturgia Vyšné Remety 18.00 - sv. liturgia	+ Michal, Zuzana rod. Holodňaková
Piatok 12.8.	Vyšná Rybnica 17.00 sv. liturgia + pan. Vyšné Remety 18.00 sv. liturgia + pan.	+ Ján, Mária, Anna, Ján rod. Semivanová + Ján rod. Peťová
Sobota 13.8.	Vyšná Rybnica 16.00 - sv. liturgia s platnosťou na nedeľu Vyšné Remety 17.30 - sv. liturgia s platnosťou na nedeľu	* Anna s rod.
Nedeľa 14.8.	9. nedeľa po Päťdesiatnici Odpustová slávnosť v Klokočove 10.00 – archijerejská sv. liturgia v Klokočove	

POKOJ VÁM

Roč.5, číslo 30.

Farský týždenník pre farnosť Vyšná Rybnica

Dajte si pozor a chráňte sa všetkej chamtivosti! (Lk 12,15)

Chamtivosť, – ktorej definícia je: nezriadená láska k peniazom a hmotným statkom – je nerest' mazanejšia, než by sme si to na prvý pohľad mohli myslieť. Človeka deformuje viac, než čokoľvek iné. A to až tak, že Pavol v Prvom liste Timotejovi hovorí: „Koreňom všetkého zla je láska k peniazom“.

Kresťanský etik J. Philip Wogaman hovorí, že veci sa delia na dve skupiny: na tie ktoré majú hodnotu samé v sebe a na tie, ktoré samé v sebe hodnotu nemajú, ale majú hodnotu tzv. inštrumentálnu (nástrojovú), t.j. sú prostriedkom k získaniu vecí, ktoré majú hodnotu samé v sebe. Napríklad hodnotu má človek; každý človek, no najviac človek ktorý nám je nejakým spôsobom blízky: manželka, dieťa, rodič, priateľ. Hodnotu má teda vzťah, láska, priateľstvo. Hodnotu má aj šťastie, krása či hlboké zážitky, ktoré nás vedú k objavovaniu Boha, seba, iných, prírody.

Múdremu človeku je toto akosi prirodzene jasné. Preto veci, ktoré majú iba inštrumentálnu hodnotu, používa ako nástroj na získanie vecí, ktoré majú hodnotu samé v sebe. Napríklad peniaze použije na to, aby kúpil dar a urobil tak radosť inému človeku. Alebo dá peniaze za dovolenku so svojou rodinou a tam vníma krásy prírody, kultivuje si životodarné vzťahy so svojimi najbližšími a obohacuje si svoju dušu. Človek hlúpy, alebo chamtivý (Ježiš v evanjeliu chamtivca nazval hlupákom) to robí naopak. Veci, ktoré majú hodnotu samé v sebe vymieňa za veci ktoré majú hodnotu len nástrojovú. Je schopný darovať veci dôležité za veci nedôležité. Obetovať vzťah, priateľstvo, dušu, domov za veci, ktoré majú pochybnú hodnotu už od svojho počiatku.

Pre Ježiša sú peniaze jednoznačne prostriedkom k cieľu: „Robte si priateľov z nespravodlivej mamony“ (Lk 16,9). Človek má mať svoje priority a tým sú vzťahy: s Bohom, ľuďmi i so sebou samým. A peniaze, majetok, hmota majú slúžiť na dosiahnutie tohto cieľa.

Dôležité je, aby človek bol slobodný. Jediná sloboda sa dosahuje službou Bohu: „Nemôžete slúžiť aj Bohu aj mamone! (Lk 16,13).

VÔĽA

Žena s vôľou

Do svojich 15 rokov bola Cristina úplne obyčajná žena. Ako veľmi pekná a jediná dcéra slobodnej matky, bola trochu vrtošivá a zvyknutá mať všetko, čo chcela a kedy chcela. Zrazu prišlo nešťastie: choroba, ktorá jej spôsobila ochrnutie polovice tela a, ako nám s jednoduchosťou povedala, zbavila funkčnosti polovicu jej mozgu. Sklamaná životom mohla sa stiahnuť do ústrania a zavrieť sa v svojom dome, ale je to veľká žena a rozhodla sa postaviť životu čelom: chodí, hoci za sebou musí vliecť svoju vzpornú a takmer zbytočnú nohu. Jej ľavé rameno končí stuhnutou rukou, ktorá nič nemôže uchopiť. Používa polovicu svojho mozgu, ktorá jej funguje lepšie, ako u mnohých celý. Spoznal som ju, keď učila katechizmus v mojej farnosti a sledoval som jej kroky s obdivom. Práve ukončila štúdium na univerzite! Má čerstvý titul a s pomocou svojho bratanca chodí každý deň do práce. Za touto veľkou ženou je ďalšia veľká žena so silnou vôľou: jej matka, ktorá ju sprevádzala každý deň do všetkých škôl a povzbudzovala ju, aby sa nenechala premôcť svojim telesným hendikepom. Toto je mať vôľu.

Čo je to vôľa?

V latinčine sloveso *volō* znamená „chcem“. Z ním súvisí aj slovo vôľa. Schopnosť chcieť, ktorá spolu so schopnosťou rozumieť je hybnou silou ľudských činov. Človek sa odlišuje od zvierat tým, že dokáže ovládať svoje pudy týmito dvoma schopnosťami, rozumením a chcením. Pôsobia v nás základné pudy, ktoré nás chránia aj pred nami samými, ako je pud zachovania rodu, sebazáchovy, otcovský a materinský inštinkt na ochranu potomstva a ďalšie, ktoré nám pomáhajú prežiť. Ale líšime sa od nerozumných tvorov tým, že rozmýšľame a chceme; rozumieme a konáme.

Škola vôle

Vôľa – ako hodnota – spočíva v konaní toho, čo máme konať, čo sme povinní robiť, bez toho, aby sme sa nechali premôcť ťažkosťami. Obdivujeme túto hodnotu nielen u atlétov, ktorí neúnavne trénujú, alebo u umelcov, ktorí vytrvalo rozvíjajú svoj talent, ale u každého, kto si mlčky plní svoje každodenné povinnosti.

Toto je lekcia, ktorú dáva otec rodiny svojim deťom, ktoré ho vidia každý deň chodiť do roboty, aby čestne zarobil každodenný chlieb. Toto je lekcia, ktorú dáva matka rodiny, ktorá sa stará o svojich napriek tomu, že často musí tiež chodiť do roboty, aby pomohla zarobiť na živobytie.

Domov je najlepšou školou, kde sa vyučuje všetkým hodnotám, vrátane hodnoty vôle. Ako sa formuje vôľa dieťaťa? Predovšetkým tichým každodenným príkladom, ale tiež pomáhaním mu snívať, vytvárať si ideály a stanovovať si méty a ciele. Treba dať pozor na to, aby sme nenútili deti veriť, že sny ich rodičov sú ich vlastnými snami. Deti nie sú povinné realizovať nesplnené sny svojich rodičov. Rodičia dokážu dať na dosah svojich detí možné prostriedky, aby mohli uskutočniť svoju vôľu, podľa ich veku a ekonomickej situácie, lebo ich milujú. Vždy, keď niektorý mladý človek promuje, rád pripomínam, že jeho úspech je aj úspechom jeho rodičov a súrodencov, ktorí ho podporovali.

Vôľa je motivovaná láskou, ktorá sa dáva, a silnie láskou, ktorá sa prijíma. Uskutočňuje sa vtedy, keď máme vytrvalosť a záväzok.

Čo nie je vôľa

Správne chápaná vôľa si sama dáva hranice diktované úctou a láskou k druhým. Ak jediné, čo nás zaujíma, je vlastný prospech, ide o chtivosť. Príkladom sú vrtochy rozmazaných detí, ktoré podriaďujú svojej vôli ostatných vydieraním alebo strachom. Čo sa týka vrtochov, niektorí nikdy nedospejú a pokračujú v nich, ak sa nájde niekto, kto sa im podvolí. Nedostatok vôle môže byť chorobou, ktorá robí osobu neužitočnou a uvrhuje ju do pasivity.

Vôľa sa buduje:

- Keď máme jasnú víziu, čo chceme.
- Keď to, čo chceme, je dobré.
- Keď poznáme a prijímame námahy a obety, ktoré sú potrebné na dosiahnutie cieľa.
- Keď si pýtame a prijímame pomoc a radu.
- Keď prijímame disciplínu a metódy.
- Keď zistíme, že používanie svojej vôle nás robí obrazom a podobou samého Boha.